

Японската война, мъчнотиите по Източният въпрос, Македонските въстания, създадоха новъ духъ въ армията ни,

Въ полка се образува една особена учебна команда, въ която последователно се събираха запасните и действующи офицери, заедно съ подофицерите отъ полка, да изучаватъ, теоретически и практически, нововъведените устави.

Новите начини за водене на войната трѣбваше единъ по единъ да се излагатъ предъ всички бойци и всѣки трѣбваше да се запознае съ тѣхъ. Военната наука бѣше отишла много напредъ. Оръжията се замѣниха съ нови, по-усъвършенствуванни. Човѣшкиятъ гений бѣше измислилъ нови сръдства за борба. Старите нескорострелни оръдия се измѣстиха отъ бързите, скорострелни и лесноподвижни. Димниятъ барутъ замѣниха съ бездимниятъ, щикътъ съ ножъ, а еднопатронната пушка — съ магазинената, петопатронна манлихера. Сръдствата за наблюдение се увеличиха. Благодарение на балона и аероплана, картината на боя се промѣни коренно. Трѣбваше, следователно, начините на подготовката и обучението да се измѣнятъ успоредно съ измѣняването и усъвършенствуването на бойните сръдства.

Въ казармите закипъ новъ животъ. Нова струя отъ по-широко и всестранно образование се организираше, за да се влѣе въ войската ни.

Офицерите схващаха какво имъ липсва и се отдадоха на усиленъ трудъ. Всѣка недѣля тѣ се събираха на беседи, и подъ ръководството на командира на полка, решаваха тактически задачи. Но не само това: — държаха се беседи по най-разнообразни въпроси, сжщо, подофицерите се събираха и решаваха задаваните имъ, отъ назначенъ офицеръ, задачи и пр.

Въ ротите обучението трѣгна съ по-бързъ ходъ. Бѣше се задало за обща цель: — неграмотенъ човѣкъ да не излѣзе отъ казармата! Смѣмо можемъ да кажемъ, че въ този периодъ, казармата бѣше се слѣла съ училището и онова, което последното не можеше да направи, извърши го казармата.

Горди и радостни излизаха войниците отъ казармите. Тѣ носѣха незабравими спомени отъ службата си тамъ. Неграмотни — слѣпи бѣха влѣзли, а излизаха съ отворени очи — грамотни.

Тамъ, между строгите казармени помѣщения, тѣ научаваха кой е Левски, Ботевъ, кой е Хаджи Димитъръ. Тамъ тѣ за първи пътъ почувствуваха въ себе си народниятъ духъ.

Работата не се свършваше само съ това. Войника се учеше да бѣде чистъ, пестеливъ и добъръ гражданинъ Пиянството, което тѣй строго се наказва въ нашата армия е изобщо далечъ отъ нашия войникъ. Трезвостъ, пестеливостъ, редовностъ и извънредна честностъ, бѣха качества, съ които войниците излизаха отъ казармите.

За да се преклонятъ и превиятъ порочните наклонности у нѣкои войници, налагаха се наказания съ чисто изправителна